

med pension på grund af alder eller svagelighed, skal kunne få dagpenge, medmindre han efter arbejdsforholdets ophør har haft lønarbejde i et sådant omfang, at han opfylder særlige arbejdskrav.

Denne regel om egenpensionisters dagpengeret har været genstand for kritik. Kritikken har dels rettet sig mod, at selv meget små pensioner (1.000-1.200 kr. om året) er blevet henført under § 56, stk. 3, dels mod den forskelsbehandling, der opstår ved, at medlemmer, der bliver afskediget med pension på grund af strukturrationalisering, ikke omfattes af reglen, uanset om de har samme alder som de medlemmer, der afskediges under henvisning til en intern pensionsalder.

Regeringen mener, at denne kritik er velbegrundet og finder i overensstemmelse med den fremførte kritik, at det ikke er nødvendigt at opretholde § 56, stk. 3, idet afskedigelse med pension på grund af alder ofte kun skyldes en af virksomhederne fastsat intern aldersgrænse, der ikke sjældent går ned til 60-62 år og derfor ikke nødvendigvis betyder, at personer, der afskediges i overensstemmelse med en sådan intern ordning, ikke længere er til rådighed for arbejdsmarkedet som arbejdssøgende.

For de medlemmer, der afskediges med pension på grund af svagelighed, må lovens § 43, stk. 1, antages at være tilstrækkelig til at afgøre disse medlemmers fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet.

Til nr. 16-19.

Som led i den igangværende omlægning af arbejdsformidlingen på regional basis vil der ske en væsentlig reduktion i antallet af afdelingskontorer. Dette skaber behov for nye regler for de ledige fremmøde hos arbejdsformidlingen.

Disse nye regler må på den ene side gå i retning af lempelse af kravet om øjeblikkelig personligt fremmøde hos arbejdsformidlingen og om meget hyppige fremmøder. Ved en sådan ændring vil arbejdsformidlingen blive sat i stand til i højere grad at koncentrere sin indsats om aktiv formidling til gavn for lønmodtagere og arbejdsgivere, frem for om passive kontrolfunktioner.

På den anden side må de nye regler indebære en yderligere sikring af, at de lediges kontakt med arbejdsformidlingen i en ledighedsperiode opretholdes; dette må bl. a. omfatte afgivelsen af fornødne oplysninger fra de ledige om ændringer, der er af betydning for arbejdsformidlingens muligheder for at skaffe dem arbejde, jfr. herved forslaget til nyt stk. 4 i § 87 (nr. 21), hvorved oplysningspligten indskræpes.

Til nr. 20.

Med henblik på at tydeliggøre, at alene medlemmer

af den kasse eller afdeling, som konflikten vedrører, beskæftiget på den konfliktberørte virksomhed ved konfliktens iværksættelse, udelukkes fra dagpenge, er affattelsen af § 61, stk. 2, nr. 1, foreslået ændret således, at det af bestemmelsen direkte fremgår, at kun medlemmer af en kasse eller afdeling, inden for hvis faglige område konflikt er iværksat, udelukkes fra dagpenge.

Den foreslåede affattelse tilsigter samtidig at gøre udtømmende op med spørgsmålet om dagpenge til medlemmer af vedkommende kasse, der er eller har været beskæftiget på den konfliktberørte virksomhed. Sådanne medlemmer kan altså ikke længere udelukkes fra ret til dagpenge på grund af tidligere beskæftigelse på den konfliktberørte virksomhed, og den foreslåede bestemmelse er således ensbetydende med bortfald af den hidtidige bestemmelse om, at et medlem, der i de sidste 8 uger før konfliktens iværksættelse sidst har været uafbrudt beskæftiget i over 3 uger i virksomheden, anses for konflikt deltager.

Afattelsen af § 61, stk. 2, nr. 2, tilsigter at gøre op med spørgsmålet om dagpenge til medlemmer af andre kasser end den kasse, inden for hvis faglige område konflikten er iværksat, beskæftiget på den konfliktberørte virksomhed.

Med henblik på at undgå en forskelsbehandling som følge af organisationsform foreslås det i stk. 2, nr. 2, at et medlem, der ved konfliktens iværksættelse er beskæftiget på den konfliktberørte virksomhed, og hvis lønvilkår må antages at ville blive direkte påvirket af konfliktens udfald, udelukkes fra ret til dagpenge.

Til nærmere belysning af rækkevidden af den som § 61, stk. 2, nr. 2, foreslåede bestemmelse kan anføres følgende:

Bestemmelsen omfatter sådanne kassemedlemmer, hvis lønvilkår vil blive direkte påvirket af konfliktens udfald derved, at forbedringer, som de strejkende måtte opnå som resultat af konflikten, umiddelbart vil få virkning for dem. Som eksempel kan anføres, at et rejst og imødekommet krav om generel lønforhøjelse for en gruppe af arbejdere, der tilhører en bestemt arbejdsløshedskasse, vil medføre virkninger for en anden gruppe af arbejdere, der tilhører en anden arbejdsløshedskasse, når den sidstnævnte gruppes faglige kvalifikationer og arbejde ganske kan sidestilles med den førstnævnte gruppes.

Det, der her først og fremmest tænkes på, er situationer, hvor krav om lønforhøjelse, som senere giver anledning til konflikt for en gruppe arbejdere, har været støttet direkte eller indirekte af arbejdere, som tilhører andre kasser.